

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2060	Σύναξις ὑπερ. Θεοτόκου (Ματθ. 2,13-23) Τρίτη 26 Δεκεμβρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Οἱ πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου

«Ταῖς πρεσβεῖαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς» (θ. Λειτ.)

Χθές, ἀγαπητοί μου, ἦταν ἑορτὴ μεγάλη, ἡ **ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων**, ποὺ ἀπὸ τοὺς διδασκάλους καὶ πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας ὀνομάζεται **ρίζα** καὶ «**μητρόπολις**» ὄλων τῶν ἑορτῶν· διότι, ἐὰν δὲν ἐγεννᾶτο ὁ Χριστός, δὲν θὰ εἶχαμε οὔτε τὴ Βάπτισι, τὴν Ὑπαπαντή, τὸν Εὐαγγελισμό, τὰ Σεπτὰ Πάθη, τὴν Ἀνάστασι, τὴν Ἀνάληψι καὶ τὴν Πεντηκοστή, οὔτε τὶς ἑορτὲς τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν ἁγίων.

Χθές αἰσθανθήκαμε τὴ χαρὰ τῶν Χριστουγέννων, καὶ σήμερα νέα ἑορτὴ, ἡ «**Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου**», ὅπως λένε τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας. Τί θὰ πῆ «**σύναξις**»; Συγκέντρωσι, συνάθροισι, μάζεμα. Ὁ πιστὸς λαὸς συνάγεται στοὺς ναοὺς, γιὰ νὰ τιμῆσῃ τὴν πάναγνη Μητέρα ποὺ κρατᾶει στὴν ἀγκάλῃ της τὸ Θεῖο Βρέφος. Σήμερα ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ὕμνοῦν δικαίως τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ὅπως γνωρίζετε, ἀγαπητοί μου, ὄλοι ἀνεξαιρέτως καταγόμεθα ἀπὸ ἓνα ἀνδρόγυνο. Ὁ Ἀδὰμ ἦταν ὁ πρῶτος ἄνδρας καὶ ἡ Εὐὰ (ποὺ σημαίνει ζωὴ) ἡ πρώτη γυναίκα, ἀπὸ τὴν ὁποία γεννηθήκαμε ὄλοι. Μερικοὶ αὐτὰ τὰ θεωροῦν μύθους· δὲν εἶνε μῦθοι, εἶνε πραγματικότητες, ἱστορικὰ γεγονότα, τὰ ὁποία περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον βεβαιώνει ἡ αὐθεντία τῶν Γραφῶν. Ὅμως ἡ **προμήτωρ μας Εὐὰ ἀμάρτησε**, παρέβη τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξ αἰτίας της παρασύρθηκε καὶ ὁ Ἀδὰμ, γιὰ τὸ ἀνδρόγυνο εἶνε ἓνα πεδίο ἀλληλοεπιδράσεων.

Ἀπὸ τὴν ὀλέθρια ἐκείνη ὥρα, ποὺ ἔγινε τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα, **τὸ ἀνθρώπινο γένος ἐκδιώχθηκε ἀπὸ τὸν παράδεισο** καὶ ἄγγελος μὲ πύρινη ῥομφαία φρουρεῖ τὴν εἴσοδο. Ὁ παράδεισος ἔμεινε κλεισμένος γιὰ χιλιάδες χρόνια. Ἀπὸ τότε ὁ κόσμος ἔπεσε ἀπὸ ἀμαρτία σὲ ἀμαρτία κι ἀπὸ εἰδωλολατρία σὲ εἰδωλολατρία, κ' ἔτσι ἡ «εἰκόνα» καὶ τὸ «ὁμοίωμα» τοῦ Θεοῦ (Γέν. 1,26) ἔγινε ἀγνώριστος, ὥστε ἓνας

Δαυὶδ νὰ λήθῃ θρηνώντας· «**Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὦν οὐ συνῆκε, παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὠμοιώθη αὐτοῖς**» (Ψαλμ. 48,13,21).

Θὰ ἔπρεπε ὁ κόσμος νὰ καταστραφῆ. Ἀλλὰ ὁ φιλόανθρωπος καὶ οἰκτίρμων Θεὸς σπλαχνίστηκε τὸ πλάσμα του καὶ ἀποφάσισε νὰ τὸ σώσῃ. Πῶς; Διὰ γυναικὸς ἤλθε ἡ ἀμαρτία; **διὰ γυναικὸς νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ σωτηρία**. Τί σοφία, τί νομοτέλεια, τί σκοπιμότης! διὰ γυναικὸς ἡ πτώσις, διὰ γυναικὸς ἡ ἀνόρθωσις. Αὐτὴ ἦταν ἡ βουλή τῆς ἁγίας Τριάδος, τὸ σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας. Καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο, ποὺ ἐπιστατεῖ στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου, ἰπτάμενο δι' αὐτῶν πτερύγων ἐρευνοῦσε νὰ βρῆ ἐκείνην ποὺ θὰ ἦταν ἄξια γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ.

Πέρασαν αἰῶνες, χιλιετίες, πάνω ἀπὸ πέντε χιλιάδες χρόνια· καὶ **γεννήθηκαν ἑκατομμύρια, δισεκατομμύρια γυναῖκες**. Γυναῖκες στὰ χωριά καὶ στὶς πολιτεῖες, στὶς καλύβες καὶ στὰ παλάτια, στὸν κόσμον καὶ στὴν ἔρημον, στὴ στεριά καὶ στὰ νησιά, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴ Ρώμη, στὴν Ἀνατολὴ καὶ στὴ Δύσι. Γυναῖκες ἄσημες ἀλλὰ καὶ ἐπίσημες, ποὺ διακρίνονταν ἄλλες ἀπὸ αὐτὲς γιὰ τὴ γνῶσι καὶ τὴ σοφία καὶ τὴν ἐπιστήμη τους, ἄλλες γιὰ τὴν καταγωγὴ καὶ τὸ ἀξίωμά τους, ἄλλες γιὰ τὰ πλούτη καὶ τὴν περιουσία τους, ἄλλες γιὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν ὁμορφιά τους. Ἀλλὰ **καμία ἀπὸ αὐτὲς δὲν ἦταν ἄξια νὰ γίνῃ μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ**. Αὐτὴ ποὺ θ' ἀξιωνόταν νὰ πάρῃ στὴν ἀγκαλιά της τὸ Θεῖο Βρέφος ἔπρεπε νὰ 'νε ὅ,τι ἐκλεκτότερο, ὅ,τι ἀγιώτερο εἶχε νὰ παρουσιάσῃ ὁ κόσμος. Ὅπως ἓνα πολύτιμο μύρο δὲν τὸ βάζουμε σ' ἓνα κοινὸ δοχεῖο, ἔτσι καὶ γιὰ τὸ ἀθάνατο Μύρο, γιὰ τὸν ἴδιον τὸ Θεό, ἔπρεπε νὰ βρεθῆ κρυστάλλινο βάζο γιὰ νὰ τὸν δεχθῆ.

Ἐπὶ τέλους γεννήθηκε ἡ κόρη αὐτῆ· ἦταν ἡ παρθένος Μαριάμ! Δὲν γεννήθηκε οὔτε στὴ φαντασμένη Ρώμη οὔτε στὴν ὑπερήφανη Ἑλλάδα οὔτε σὲ κάποιο ἄλλο ἔθνος· γεννήθη-

κε στην Ίουδαία, σὲ μιὰ ἀσήμαντη πολίχνη, καὶ ἦταν πάμπτωχη. Ἀλλὰ κάτω ἀπὸ τὴν πενία αὐτῆς τῆς γυναίκας κρυβόταν ὁ θησαυρὸς ὁ ἀνεκτίμητος, ποὺ μόνο τὸ μάτι τοῦ Θεοῦ μποροῦσε νὰ ἐκτιμήσῃ. Αὐτὴν περιμέναν οἱ αἰῶνες, αὐτὴ ἦταν ὁ στόχος τοῦ σχεδίου τῆς θείας οἰκονομίας, αὐτὴ κρίθηκε ἄξια νὰ γεννήσῃ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ.

᾿Ω μυστήριο! ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γεννήθηκε ἀπὸ παρθένο. Τὸ ἀκοῦνε, καὶ γελοῦν καὶ μᾶς εἰρωνεύονται οἱ ἄθεοι ὑλισταὶ καὶ καθέννας ποὺ μετρᾷ τὰ πράγματα μόνο μὲ τὸν διαβήτη τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ μὲ μέτρα ἀνθρώπινα. ᾿Ας γελοῦν· ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβος εἶνε δικὸς μας. ᾿Ο Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μένει δοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ ἡ Μητέρα του, ἐνῶ βασίλισσες καὶ πριγκίπισσες πέφτουν ἀπὸ τοὺς θρόνους καὶ λησμονοῦνται, μένει βασίλισσα τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν καρδιῶν μας. ᾿Ας γελοῦν οἱ ἄπιστοι, κ' ἐμεῖς γελοῦμε μὲ τὴ μωρία τους. ᾿Αποροῦν πῶς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γεννήθηκε ἀπὸ παρθένο; Τοὺς ἀπαντοῦμε.

● Κοίταξε τὸν ἥλιο. ᾿Ο ἥλιος κάθε στιγμή ἀπὸ ἱλιγγιώδη ἀπόστασι ἐξαποστέλλει στὸν κόσμον δωρεὰν ἑκατομμύρια κιλοβάτ φωτός. ᾿Εσὺ εἶσαι μέσα στὸ σπίτι, τὰ παράθυρά σου κλειστά, καὶ ὅμως ὁ ἥλιος εἶνε μέσα στὸ σπίτι. Τί συμβαίνει· οἱ ἀκτίνες περνᾶνε τὸ τζάμι χωρὶς νὰ τὸ σπάσουν. ᾿Οπως λοιπὸν, λένε οἱ πατέρες, ὁ ἥλιος περνᾶει τὸ τζάμι χωρὶς νὰ τὸ σπάσῃ, ἔτσι καὶ ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, ὁ ᾿Ηλιος-Χριστός, πέρασε ἀπὸ τὸ ἅγιο σῶμα τῆς Παναγίας, ἀπὸ τὴν κρουστάλλινη αὐτὴν ὕαλον, χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ καμμία ζημία· ἀπὸ τὸ ἀγνὸ κορμὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου πέρασαν οἱ ἀκτίνες τῆς θεότητος χωρὶς νὰ βλάψουν τὴν παρθενία της.

● ᾿Ας ἀναφέρω ἄλλο ἓνα σύγχρονο παράδειγμα, μολονότι γιὰ τοὺς ἀθέους ὑλιστὰς ἰσχύει τὸ «οὐ με πείσεις, κᾶν με πείσης». Μία ἀνακάλυψις πολὺ εὐεργετικὴ γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ὑγεία καὶ πολῦτιμος βοηθὸς γιὰ τὴν ἐπιστήμη εἶνε **οἱ ἀκτίνες Ραϊντγκεν**. Οἱ ἀκτίνες αὐτὲς περνᾶνε μέσα στὸν ἄνθρωπο καὶ ἀκτινοσκοποῦν καὶ φωτογραφίζουν τὰ σπλάχνα του. ᾿Ω Θεέ μου, τί μυστήρια ἔχεις! ᾿Αν λοιπὸν ἡ ἀνθρώπινη ἐπιστήμη βρῆκε ἀκτίνες ποὺ μποροῦν νὰ περάσουν μέσα στὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀβλαβῶς, ἦταν ἀδύνατον στὶς ἀκτίνες τῆς θεότητος νὰ βροῦν τρόπο νὰ περάσουν στὸ παρθενικὸ σῶμα τῆς Παναγίας χωρὶς βλάβη;

* * *

Ἀλλὰ ἀρκετὰ αὐτὰ γιὰ τοὺς ἀπίστους, ἀγαπητοί μου. ᾿Επανερχόμενοι τώρα στὸ θέμα μας λέμε, ὅτι ἡ Παναγία, ἡ παρθενικὴ κόρη τῆς Να-

ζαρέτ, ἀφ' ὅτου ἀξιώθηκε νὰ κρατήσῃ στὴν ἀγκάλῃ της τὸν ὑπερούσιο Θεὸ Λόγο, ὑψώθηκε πάνω ἀπὸ τοὺς θρόνους τῶν βασιλισσῶν. ᾿Ω μυστήριο! ᾿Εκεῖνος, ποὺ δὲν τὸν χωροῦν οἱ οὐρανοί, ἐχώρεσε στὰ σπλάχνα της καὶ ἔτσι ἡ Θεοτόκος ἔγινε «ἡ πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν» – ἔτσι τὴν ὀνομάζει ἡ ἀσματογραφία τῆς Ἐκκλησίας μας. **Κατέχει λοιπὸν θέσι μοναδική.**

᾿Η Γραφὴ λέει, ὅτι «πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη» (Ἰακ. 5,16). ᾿Οταν δηλαδὴ ἓνας ἄνθρωπος δίκαιος γονατίσῃ καὶ παρακαλέσῃ γιὰ κάποιον ἄλλον, ἢ παράκλησις τοῦ δικαίου ἀνθρώπου ἔχει μεγάλη δύναμι, εἰσακούεται. ᾿Εἶδες ἐπίσης τί εἶπε ὁ Θεὸς στὸν περίφημο ἐκεῖνο διάλογο τὸν ὁποῖον ἔκανε μὲ τὸν ᾿Αβραάμ, ποὺ τὸν παρακαλοῦσε νὰ μὴν καταστρέψῃ τὰ ἁμαρτωλὰ Σόδομα (βλ. Γέν. 18,20-33)· ὅτι, ἂν βρισκόνταν στὶς πόλεις αὐτὲς δέκα δίκαιοι κάτοικοι, ὁ Θεὸς δὲν θὰ τὶς κατέστρεφε. ᾿Αρα οἱ δέκα δίκαιοι ἦταν σὲ θέσι νὰ σώσουν τόσες ὀλόκληρες πολιτείες, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν βρέθηκαν, ἔτσι ἐπῆλθε ἡ τιμωρία. Εὐτυχισμένες λοιπὸν οἱ πόλεις καὶ οἱ κοινωνίες ποὺ ἔχουν νέους ἀγνοῦς, παρθένες γυναῖκες ἀφωσιωμένες στὸ Θεό, ἄνδρες δικαίους καὶ τιμίους καὶ ἐναρέτους· αὐτοὶ πραγματικὰ σώζουν τὸν κόσμον.

᾿Εὰν λοιπὸν ἡ δέησις ἐνὸς ἀπλῶς δικαίου ἔχη τέτοια δύναμι, φαντάζεστε τί δύναμι ἔχει ἡ προσευχὴ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· εἶνε **σὰν νὰ παρακαλοῦν χιλιάδες δίκαιοι**. Τόση εἶνε ἡ δύναμι τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου. Γι' αὐτὸ στὴν θεία λειτουργία καὶ στὶς ἄλλες ἀκολουθίες μας οἱ ὀρθόδοξοι – ὄχι οἱ προτεστάντες ἢ οἱ χιλιασταὶ – λέμε· «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς*».

Τελειώνω μὲ ἓνα ἱστορικὸ ἀνέκδοτο. Τὸν καιρὸ τῆς ᾿Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ὁ **Γάιος Κοριολανὸς** (6ος-5ος π.Χ. αἰ.) ἐξέπεσε ἀπὸ τὸ ἀξίωμα ποὺ κατεῖχε, καταδικάστηκε σὲ ἐξορία, καὶ πικραμένος κατέφυγε στοὺς Οὐόλοσκους. Κατόπιν ὅμως μάζεψε στρατὸ καὶ ἓνα πρωτὶ ἐμφανίστηκε μπροστὰ στὴ ᾿Ρώμη, μὲ σκοπὸ νὰ ἐκδικηθῇ σκληρὰ τοὺς ἐχθροὺς του. Στὶς πρεσβεῖες, ποὺ πῆγαν νὰ τὸν κάμψουν, στάθηκε ἀνένδοτος καὶ ἀνυποχώρητος. ᾿Οταν ὅμως τοῦ ἔστειλαν τὴ μητέρα του, μὲ πένθημα ροῦχα, νὰ τὸν παρακαλέσῃ, τότε μόνο μπροστὰ τὰ δάκρυά της ὑποχώρησε. ᾿Εκεῖνα ποὺ δὲν κατῶρθωσαν ὅλοι οἱ ἄλλοι, τὰ κατῶρθωσε ἡ μάνα.

᾿Ετσι καὶ ἡ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὰ ποὺ κανεῖς ἄλλος δὲν κατορθώνει, τὰ κατορθώνει ἐκεῖνη. Μεγάλῃ ἡ ἰσχύς τῶν πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου. Γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς τὴν ἐπικαλούμεθα.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**